

AINA ja IKUISESTI

Lori Ries
(Perustuu tositahtumaan)

"Näenkö Rosieta enää koskaan?" James kysyi.

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

James istui yksin vuoteellaan. Talo tuntui hyvin hiljaiselta. Hän kaipasi vauvasiskoaan Rosieta. Rosie oli kuollut jokin aika sitten. Hän oli vasta kahden viikon ikäinen.

James löysi äidin tämän huoneesta. James katsoi Rosien tyhjää kehtoa. Se sai hänet surulliseksi.

"Äiti", hän sanoi hiljaa, "minulla on tosi ikävä Rosieta."

Äiti hymyili, mutta hänkin näytti surulliselta. Hän halasi Jamesia lujasti. "Niin minullakin."

"Näenkö Rosieta enää koskaan?" James kysyi.

"Kyllä", äiti sanoi. "Jonakin päivänä me kaikki näemme jälleen Rosien."

James yritti kuvitella Rosieta mielessään. Hän ajatteli vauvan pörröistä tukkaa ja pikkuruksia käsiä. Hän rakasti Rosieta kovasti. Hän oli iloinen siitä, että näkisi hänet jälleen jonakin päivänä. Mutta juuri nyt hän oli surullinen siitä, että Rosie oli poissa.

Muutama päivä myöhemmin oli koti-illan aika. Joskus äiti tai isä opetti oppiaiheen. Toisinaan he tekivät yhdessä jonkin herkun. Mutta tällä viikolla isä sanoi: "Lähdetään ajelulle."

Äiti nappasi mukaan ison kirjan, ja he nousivat autoon. Pian James näki puutarhan, jossa oli vaaleanpunaisia, punaisia ja keltaisia tulppaneja. Hän näki korkean, valkoisen rakennuksen, jonka huipulla oli kultainen patsas. Tämä paikka tuntui erityiseltä.

"Tiedätkö sinä, missä me olemme?" isä kysyi.

"Se on temppeli!" James sanoi. "Olet oikeassa", äiti sanoi. "Täällä isä ja minä menimme naimisiin."

He nousivat autosta ja istuutuivat penkille. Äiti avasi kirjan. James näki kuvan temppelistä. Kuvassa

olivat myös äiti ja isä. Äidillä oli yllään pitkä, valkoinen mekko.

"Sinä näytät kuningattarelta", James sanoi äidille. "Ja temppeli näyttää linnalta."

Äiti hymyili. "Temppeli on paljon erityisempi kuin linna. Temppelin ansiosta me voimme olla perheemme kanssa ikuisesti."

Äiti käänsi sivua. James osoitti kuvaa poikavauvasta. "Olenko minä siinä?" hän kysyi.

"Kyllä", äiti sanoi. "Sinä olit tosi suloinen vauva. Olen hyvin iloinen siitä, että voimme olla kanssasi ikuisesti."

Äiti käänsi sivua uudelleen. Siellä oli kuva Rosiesta.

"Myös Rosie?" James kysyi.

"Rosie myös", isä sanoi. "Kun meidän on aika mennä taivaaseen, me voimme olla jälleen Rosien kanssa."

"Ikuisesti?" James kysyi.

"Aina ja ikuisesti", äiti sanoi. Hän käänsi esiin viimeisen sivun. James näki kuvan itsestään isän, äidin ja Rosien kanssa.

Hän katsoi kohti temppeliä. Hän kaipasi Rosieta. Mutta hän oli iloinen siitä, että taivaallinen Isä on antanut keinon, jolla hänen perheensä voi olla yhdessä ikuisesti. ●

Mitä James sai tietää temppelin luona?